

Føroyskur fótbóltur á vegamóti:

Samstarvið avgerandi

- skrivar Jógván Norðbúð, venjari, m.a. í hesi greinini. "Og tað er ongantið ov tíðliga at fáa samstarvið ímillum felagsvenjararnar og landsliðsvenjaran í lag"

Bylgjurnar ganga høgt í hesum døgum um avgerð fótbóltsambandsins at fara við í luttøkuna til komandi kapping um Europameistaraheitið fyrri landslið. Nógvar eru meiningarnar um hetta sokallaða »statskvett«, ið starvsnevndin gjørdi, aftan á at aðalfundurin sum skilst týðuliga visti málinum frá sær, tí tað var ikki nóg greiðliga lýst til at taka stóðu til. Men mær kunnugt hevur onki felag tikið stóðu til at gera nakað við málið, tó at reddir eru frammi um, at kallað átti at verið inn til ein eykaaðalfund fyrri at fingið greiðu á hvør ið skal taka hesa avgerð — aðalfundurin ella starvsnevndin.

Undirritaði havi fingið nógvar spurningar um mína stóðu til málið, men við tað at eg hvørki var

við á aðalfundinum ella á annan hátt kenni nóg nógva til tær orsøkir, sum liggja aftanfyrri avgerðina hjá starvsnevndini, fari eg eins og tey mongu at lata spurningin um tað var rætt, liggja, og istaðin triva í hvat nú eigur at verða gjørt, fyrri at vit ikki skulu koma burður úr hesum sum »válnaligir taparar«. Avgerðin er tikin — rætt ella skeiv — og tí er umráðandi, at vit, sum arbeiða innan føroyskan fótbólt dagliga, taka saman hendur og fáa so gott úrslit burtúr sum gjørligt.

Tað mest umráðandi er at kappingin í Føroyum fær so góðar umstøður at virka undir sum gjørligt. Lat meg sláa fast, at um vit skulu fáa eitt gott landslið, so er fyrsta treytin tann, at vit hava eina vælfungerandi landskapping í okkara 1. deild. Tað er altumráðandi at Fótbóltsambandið og feløgini her draga somu linu, tí úrslitið verður ikki gott annars. Vit hava ikki sum er nakrar traditiónir og royndir í landsliðsarbeiði á tí stóði, vit nú hava avgjørt at fara í gongd við, og tí má ein dialogur fara fram millum partarnar, hvussu hetta verður sam-

skipað, so tað gagnar leikarunum, feløgnum og landsliðnum.

Ein roynd var gjørd í fjør við einum landsliði upp til oyggjaleikarnar og tianverri má sigast, at sjálvt um úrslitið í sjálvum leikunum var gott, so kann ikki sigast, at framferðin hjá landsliðsuttøku og venjing var heppin. Fótbóltsambandið og landsliðsvenjarin mugu skilja, at vit, sum eru settir av teim ymsu feløgnum at taka okkum av venjing, hava eina ábyrgd mótevnis hesum feløgum; og hon er, at vit skulu syrgja fyrri, at teir leikarar, vit fáa at arbeiða við, skulu náa so gott úrslit í føroysku landskappingini sum til ber. Feløgini hava onki »mál«, sum eitur, at vit skulu syrgja fyrri at felagið fær so nógvar landsliðsleikarar sum gjørligt. Fyri felögini er bert galdandi, at »teirra lið« vinnur kappingina. Vit verða vurdaraðir og dømdir út frá hesum fyrirtreymum og ongum øðrum. Sum venjarar kunnu vit ikki vera »sosialir«, tað kemur til at lata leikarar frá okkum til eitthvørt endamál — verið tað seg landslið ella annað. Teirra fysiska og psykiska stóða er okkara ábyrgd. Hinvegin skal eisini dentur verða lagdur á, at tað ikki er nokur ring stóða at vera í sum venjari at hava ein ella fleiri landsliðsleikarar í leikarahópinum, tí tað ger arbeiðið meira áhugavert. Tí er tað onkur venjari, sum er ímóti at leikarar luttaka á einum hvørjum landsliði — tvørturímóti — tað skal bara vera við skili.

Tað verður ongantið ein spurningur um hvør hevur rætt til hvat, tað snýr seg um leikararnar, tí her er felagsvenjarin saman við nevndum felagsins einaráðandi.

Tað, sum tí er umráðandi, er at vit í góðari tíð fáa at vita hvat skal fara fram og nær. Til dømis er tað av størsta týdningi, at vit fáa kappingarskipanina at vita beinanvegin eins og nær steypakappingin verður leikt. Hetta hevur avgerandi týdning fyrri tær fyrireikingar, vit longu eru farnir í gongd við. Tað má eisini verða so, at eventuellir landsdystir verða væl samskipaðir við sjálva kappingina, og at eventuellar lands-

liðssamlingar áðrenn landsdystir verða skipaðar so, at tær ongantið koma »uppá tvørs« av teimum fyrireikingum og tí arbeiði, vit gera í feløgnum.

Til landsliðsvenjaran vil eg koma við hesi viðmerking. Lat vera við at úttaka 36 mans hópar út frá sosialum sjónarmiðum. Eg veit ikki hvør hugsjónin aftanfyrri tiltakið er, men um hugsjónin hevur verið at eggja nógurum leikarum til at gera eitt sindur meira við fótbóltin, so er tað ikki bara gott, tí tað ganga nógvir ungir mans runt í Føroyum í dag við einum landsliðsleikara í búkinum. Tak ikki vónina frá teimum við at kunnagera, at teir ikki eru við í teim ætlanum, tú hevur. Hinvegin er tað onki í vegin fyrri at eitt landslið er samansett av leikarum úr tveimum ella trimum feløgum, um tað er har, teir fimtan ella sekstan eru at finna. Tú skalt eisini til eina og hvørja tíð vera vælkominn at seta teg í samband við okkum — bæði privat eins og til venjing — fyrri at kunna teg um gongdina og teir móguleikar og evni, sum finnst. Til dømis er tað av týdningi, at tú heldur teg í kontakt við okkum, tað tað snýr seg um eventuellar skaddar leikarar o.m.a. Lat tað verða her — ein sog áðrastadni — at tað eru teir, sum eru teir bestu í landskappingini, sum mynda landsliðið til eina og hvørja tíð. Siggi teir í dystum og tosa við okkum um neyðugt samarbeiði — tað koma vit altíð longst.

Eg veit at eg tosi fyrri nógvar av okkum, og eg vóni, at áheitanin og viðmerkingarnar verða tulkadar sum ein útrætt hond til gagns fyrri føroyskan fótbólt.

Jógván Norðbúð, venjari

EM í fótbóltilandsskomm ella PR?

Í sambandi við at føroyingar fara at taka lut í kvalifikationskappingini til EM í fótbóltil hevur nógva kjak verið í fjølmóðunum, um tað er rætt av føroyingum at taka lut.

Fólk, ið ikki hava áhuga fyrri ítrótti sum heild, halda, at føroyingar fara at gera sær fyrri skommum. Tað kann væl verða, at vit tapa stórt móti t.d. Danmark og Jugoslavia, men vit gera okkum ikki fyrri skommum. Vit hødu heldur gjørt okkum fyrri skommum, um vit lótu vera við at luttaka. Eg haldi, at tað er frálíkt, at PSF hevur dirvi til at tekna Føroyar til kappingina.

Alt ov fá fólk hugsa um, at Føroyar fáa sera nógva PR úr hesari kapping. T.d. kann nevast, at tað ið lutakastið um bólkabýtið var, tað søtu uml. 50 mill. fólk kring allan knøttin og hugdu at tí i sjónvarpinum. Tey flestu av hesum høvdu aldrin høyrð um

Føroyar áður, men nú tá tey hava høyrð um hesar oyggjar, tá veksar áhugin fyrri Føroyum sjálvandi! Fólk vilja hava meira at vita um Føroyar.

Kaj Leo H. Johannesen, landsliðsmálverji og málverji hjá HB, skrivaði í Dimmu 6/2-1990, at hann var stoltur av at leika á landsliðnum. Hatta er púra beint, Kaj Leo, eg hevði eisini tikið tað sum ein stóran heiður, um eg slapp at leika á landsliðnum. Vit hava áður sæð, at HB leikti móti danska stórliðnum Brøndby IF og tapti einans 0-3. Á Brøndbyliðnum leiktu tað 6 av teimum donsku landsliðsleikarunum, og á HB-liðnum leiktu 5 landsliðsleikarar. Er hetta ikki eitt tekin um, at tað ber til at fáa eitt heiðurligt úrslit? Eg havi bert eitt at siga til føroyska landsliðið, og tað er: *Koyr á Føroyar*.

ikki-fótbóltsleikari

